

แนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางการเมืองไทยในทัศนะของเพลโต*

The Solution to Thai Political Behavior in Plato's View

ชูชาติ สงกลาง, สุวิน ทองปิ่น, จรัส ลีกา และประสิทธิ์ วงศ์ศรีเทพ
Chuchat Songklang, Suwin Thongpan, Jaras Leeka and Prasit Wongsrithep
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus, Thailand
Corresponding Author, E-mail: dr.chuchat@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวคิดปรัชญาการเมืองตามทัศนะของเพลโต 2) ศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองไทยในปัจจุบัน 3) วิเคราะห์แนวทางแก้ปัญหาพฤติกรรมทางการเมืองไทยในทัศนะของเพลโต เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 30 คน ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง จำนวน 10 คน นักการเมืองจำนวน 10 คน และประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง จำนวน 10 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ตามหลักอุปนัยวิธี

ผลการวิจัยพบว่า

1. แนวคิดปรัชญาการเมืองตามทัศนะของเพลโต คือ การเมืองการปกครองที่ขึ้นขึ้นอยู่กับผู้ปกครองและปัญญาของผู้ปกครองต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรม และผู้ทรงปัญญา มีความสามารถซึ่งถึงความจริงของการปกครอง ซึ่งเรียกว่า ราชาปราชญ์ คือ ผู้ที่ประกอบด้วยคุณธรรม 4 ประการ คือปัญญา ความกล้าหาญ การรู้จักประมาณและความยุติธรรม
2. พฤติกรรมทางการเมืองไทยในปัจจุบันที่พบ คือ ปัญหาจริยธรรมของนักการเมืองไทยปัจจุบันประกอบด้วย 1) การทุจริตคอร์รัปชัน 2) ปัญหาการใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่ 3) ปัญหาที่เกิดจากการไร้คุณธรรม และจริยธรรมของนักการเมือง
3. แนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางการเมืองไทยในทัศนะของเพลตานั้นต้องให้การศึกษาหรืออบรมแก่นักการเมืองให้หนักการเมืองมีคุณธรรม คือ 1) ความฉลาด 2) ความกล้าหาญ 3) ความยุติธรรม 4) ความรู้จักประมาณ การฝึกฝน และส่งเสริมให้พลเมืองบรรลุถึงสิ่งที่ดีพื้นฐาน 3 ประการ คือ 1) มีความ

*ได้รับบทความ: 22 มีนาคม 2561; แก้ไขบทความ: 31 พฤษภาคม 2565; ตอรับตีพิมพ์: 28 มิถุนายน 2565

ชื่อสัตย์สุจริต 2) มีคุณธรรมที่เกี่ยวกับความดี 3) มีการอยู่ดีกินดี การที่ประชาชนจะต้องปฏิบัติตามและเชื่อฟังกฎหมายของรัฐ โดยความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของปัจเจกชนด้วยองค์ประกอบของคุณธรรมทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ 1) การศึกษา 2) กฎหมาย 3) ศีลธรรม

คำสำคัญ: แนวทางการแก้ปัญหา; พฤติกรรมการเมือง; เฟลโต

Abstract

The aims of this research were: 1) to study the concepts of political philosophy according to Plato's view; 2) to study the political behaviors in Thailand; 3) to present the solution of Thai political behaviors according to Plato's view. The tools of this qualitative research were the participatory observation form, and an in-depth interview form used to collect the data from 30 key informants including 10 national election committee members, 10 politicians and 10 voters. The obtained data were analyzed by the descriptive analysis based on the deductive method.

The research results were as follows:

1. Politics is an art of governance all the governors must know about; good governance is based on the wisdom of virtuous rulers and the wise who are capable of knowing the truth of the governance. It is called 'the king of philosophers', endowed with four virtues: intelligence, braveness, justice and knowing one's won ability.

2. Ethical issues of Thai politicians today include: 1) corruption; 2) problems of using power and work based on their duties; 3) problems caused by a lack of political morality and ethics.

3. The educational ability is a key criterion in dividing the human class. The solution to the problem of political exploitation can be made by adhering in moral principles and solving the problems of ethical behaviors of politicians. The morality of the state is the same as the virtue of the individual person: 1) intelligence, 2) braveness, 3) knowing one's won ability and 4) justice. The training and promotion of the citizens to have 3 basic principles: 1) honesty 2) good morals 3) good eating can be organized to have people obey the laws of the state and have responsibility for the role of each individual with three types of morality: 1) education, 2) law and 3) moral.

Keywords: solution; political behaviors; Plato

1. บทนำ

ปัญหาทางการเมืองไทยที่เกิดขึ้นได้ มีนักวิชาการ และนักคิดจำนวนมากที่มุ่งพยายาม และแสวงหาวิธีในการสลายปัญหาทางการเมือง โดยเฉพาะแนวคิดทางปรัชญา ซึ่งในมิติปรัชญา เกี่ยวกับปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองไว้ว่า ไม่ว่าเราจะมีทฤษฎีว่า ด้วยธรรมชาติของมนุษย์ที่ พยายามขจัดความขัดแย้งทางทฤษฎีออกไปได้ อย่างไรก็ตาม แต่ในทางสามัญสำนึก มนุษย์ดูเหมือนจะรู้สึกตัวมาตลอดเวลาว่า ความขัดแย้ง ในชีวิต ในตัวตน ในความเป็นคนของเขามีได้หายไปไหน ตรงกันข้ามความขัดแย้งนั้นยังคงดำรงอยู่ เจ็บๆ อย่างมีพลังภายในความเป็นคนของเรา ทุกคน และดูเหมือนมันจะดำรงอยู่ต่อไปอีกนาน เท้านานหรือไม่ก็อาจจะชั่วนิรันดร์ มันอาจจะ ผังแน่นจนกลายเป็นธรรมชาติของเรา เป็นเนื้อหนัง เป็นตัวตนที่หลอมละลายกลายเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่ อาจแยกออกจากความเป็นเราแล้วก็ได้ (สมภาร พรหมทา, 2548, หน้า 181) การนำแนวคิดทาง ปรัชญามาใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพทางสังคมของประเทศนั้นๆ อันเป็นแนวคิดปรัชญาทางการเมือง ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเมือง การปกครองและรัฐ เช่น ธรรมชาติและ จุดมุ่งหมายของรัฐ สิทธิอันชอบธรรมที่จะปกครอง สัมพันธภาพระหว่างเสรีภาพของปัจเจกบุคคลกับ อำนาจอธิปไตย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2548, หน้า 79)

ปรัชญาการเมืองเกี่ยวข้องกับทางการเมือง ในลักษณะที่มุ่งหวังจะให้ความหมายต่อชีวิตทางการเมือง เนื้อหาของปรัชญาการเมือง คือ เป้าหมายสูงสุดของกิจกรรมทางการเมืองที่มุ่ง

ศึกษาเพื่อสร้างระบบที่ใช้ในการปกครองสิทธิหน้าที่ และกำหนดทิศทางในการดำเนินชีวิตของ ประชาชนในสังคมนั้นๆ วิธีการขอบเขตการศึกษา ปรัชญาการเมือง มีการเจาะลึกเนื้อหา และภาระ ของกิจกรรมของการศึกษาปรัชญาการเมืองนั้น ด้วย และเพื่อให้เข้าใจในสาขาวิชาปรัชญาการเมือง มากขึ้น ได้แก่ ความคิดทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง ทฤษฎีทางการเมือง และลัทธิทางการเมือง (เจษฎา ทองรุ่งโรจน์, 2547, หน้า 22)

จากการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเมืองไทยเป็นเรื่องที่ยากต่อการแก้ไข ซึ่งจะต้อง อาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดรักและ ความสามัคคีกันในสังคมไทยทั้งนี้ปรัชญาการเมือง เป็นเพียงเฉพาะแนวคิด ทฤษฎีและอุดมการณ์ ที่มุ่งไปสู่การขจัดความขัดแย้งหรือปัญหาที่เกิดขึ้น แต่เพื่อให้เกิดความเจริญและมั่นคงในสังคมอย่าง แท้จริง ควรนำหลักจริยศาสตร์มาใช้ในการแก้ ปัญหาทางการเมืองที่ถือว่าเป็นสาขาหนึ่งใน ปรัชญา เป็นหลักในการนำไปประพฤติปฏิบัติของ คนในสังคมไทย ทั้งนี้การนำจริยศาสตร์มาแก้ ปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเมืองไทย จึงเป็นอีกรูปแบบ หนึ่งที่สามารถช่วยให้เกิดความสงบสุขได้เป็นอย่างดี เพื่อให้เกิดรัฐที่ดี ที่เกิดขึ้นในอุดมการณ์ของทุก คนในประเทศ โดยเฉพาะแนวคิดของเพลโต ที่เรียกว่า “แนวคิดอุดมรัฐ” (ปรีชา ช่างขวัญยืน, 2540, หน้า 8) หลักอุดมรัฐของเพลโตเกิดขึ้นมาจากแนว ความคิดที่ไม่พอใจต่อสภาพสังคมที่ถูกกดขี่ข่มเหง จากชนชั้นปกครอง ทำให้ประชาชนทุกข์ยากและ ขาดระเบียบวินัย ซึ่งเพลโตได้เสนอแนวความคิดทางการเมืองการปกครองต่อสังคมในสมัยนั้นถือ

เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวความคิดทางปรัชญาทางการเมืองการปกครองของเพลโตนั้นก็คือ ผลอันเนื่องมาจากสภาพความปั่นป่วนในนครเอเธนส์ ซึ่งเกิดมีการสงครามกลางเมือง และการพ่ายแพ้สงครามเป็นเหตุให้แนวความคิดของคนในสังคมทั่วไปในยุคนั้น ได้ตั้งเป็นข้อสงสัยหยาบมาเป็นปัญหาสนใจเกี่ยวกับธรรมชาติของคนในสังคม และการเมืองการปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคิดค้นทางการเมืองการปกครองในนครเอเธนส์นั้น ได้รับแรงกระตุ้นจากแนวคิดการเปรียบเทียบระบบแห่งการปกครองกับนครรัฐต่างๆ ซึ่งการปราศัยของนครเอเธนส์ที่มีระบอบการปกครองในรูปแบบประชาธิปไตยต่อพวกสปาร์ตาที่มีการปกครองแบบคณาธิปไตยในสงคราม (พิน ดอกบัว, 2532, หน้า 127)

จากสภาพบริบทความปั่นป่วนทางการเมืองในนครเอเธนส์นี้เองทำให้เพลโตสนใจปรัชญาทางการเมือง เพราะเกิดจากสภาพความปั่นป่วนในนครเอเธนส์ ซึ่งเป็นเหตุให้โสคราตีสผู้เป็นอาจารย์ถูกประหารเพราะวิพากษ์วิจารณ์สังคมการเมืองเมื่อนครเอเธนส์อยู่ภายใต้การปกครองของสปาร์ตา หลังจากนั้นเพลโตได้ตั้งสำนักอคาเดมีเพื่อใช้เป็นศูนย์กลางถ่ายทอดความรู้ทางการศึกษาและการเมืองแก่สังคม โดยเสนอแนวคิดที่ว่า ราชาปราชญ์ที่พูดถึงลักษณะผู้นำทางการเมืองที่ดีจะต้องมีร่างกายแข็งแรงและจิตใจแจ่มใส ผู้ปกครองต้องมีความรู้ และต้องให้การศึกษาแก่ประชาชนรูปแบบการปกครองที่ดีของเพลโตก็คือ อภินาธิปไตย (ประภาส แก้วเกตุพงษ์, 2564, หน้า 183-200) นอกจากนี้ เพลโตจึงเสนอแนวคิดเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ว่า ประกอบด้วยจิต หรือวิญญาณที่

แตกต่างกัน จึงเป็นตัวสำคัญผลักดันให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาไม่เหมือนกัน โดยแบ่งตามสภาพจิตใจของแต่ละบุคคลออกเป็น 3 ระดับ เพื่อจะเป็นตัวกำหนดหน้าที่บทบาทของชนชั้นในบริบทการเมืองและรูปการปกครองในอุดมคติ อันได้แก่ 1) ชนชั้นพลเมือง เป็นบุคคลที่มีจิตใจอยู่ในภาคต้นหาคอบงำ มีความละโมภที่เกิดขึ้นฐานมาจากความอยาก จึงมีหน้าที่ในการผลิต และสร้างเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับรัฐ ถือว่าชนชั้นพลเมืองมีมากที่สุดในครรัฐ 2) ชนชั้นพิทักษ์ เป็นบุคคลที่มีจิตวิญญาณมีน้ำใจครอบครองสังคมเป็นพวกรักเกียรติยศชื่อเสียง มากกว่าทรัพย์สมบัติ มีน้ำใจสูง รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ประชาชน มีความว่องไว กำลังกายดี เหมาะแก่การเป็นผู้นำต่อต้านศัตรูภายนอกมากกว่า และให้ความคุ้มครองประชาชนภายในรัฐ 3) ชนชั้นปกครอง เป็นบุคคลที่มีจิตวิญญาณประกอบด้วยเหตุผล ให้ความคุ้มครองประชาชน มีความฉลาด มีปัญญามาก รับรู้อะไรได้รวดเร็ว หมั่นแสวงหาแนวทางการศึกษาเล่าเรียน เป็นผู้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพิทักษ์ผลประโยชน์ของรัฐเป็นที่ตั้งบุคคลประเภทนี้มีจิตวิญญาณสูงส่ง (สุขุม นวลสกุล, 2539, หน้า 37 - 40)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการเมืองไทยในทัศนะของเพลโต ด้วยวิธีการนำแนวคิดเรื่องอุดมรัฐ และราชาปราชญ์ มาเป็นแนวในการทางแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการเมืองไทย ในเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาการใช้อำนาจในปฏิบัติหน้าที่ และปัญหาที่เกิดจากการไร้คุณธรรมและจริยธรรมของนักการเมือง เมื่อนำแนวคิดทางการเมือง

เมืองของเพลโตที่ประกอบด้วย 1) ปัญญา 2) ความกล้าหาญ 3) ความยุติธรรม 4) ความรู้จักประมาณ มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนาการเมือง และนักการเมืองไทยให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ และงานวิจัยนี้เมื่อเสร็จสมบูรณ์แล้วจะเป็นข้อมูลสารสนเทศที่ผู้สนใจต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิดปรัชญาการเมืองตามทัศนะของเพลโต
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองไทยในปัจจุบัน
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางการเมืองไทยในทัศนะของเพลโต

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) และการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (In-depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลหลักการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญในพื้นที่จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดเลย รวม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยผู้วิจัยได้มีขั้นตอนดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสร้างเป็นคำถามในการสนทนากลุ่ม (Focus group) และสร้างแบบ

สัมภาษณ์เชิงลึก 2) นำแบบคำถามในการสนทนากลุ่มแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ 3) ปรับปรุงแบบคำถามในการสนทนากลุ่มแบบสัมภาษณ์เชิงลึกตามข้อเสนอแนะของปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 4) นำแบบคำถามในการสนทนากลุ่มแบบสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านที่ให้ข้อเสนอแนะไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ 5) ปรับปรุงแบบคำถามในการสนทนากลุ่มแบบสัมภาษณ์เชิงลึกตามคำแนะนำของปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา 6) พิมพ์เครื่องมือวิจัยฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์สังเคราะห์จนได้องค์ความรู้ ขั้นตอนที่ 2 ขอบหนังสือจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ถึงหน่วยงานเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึกจากนั้นจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก ขั้นตอนที่ 3 นัดหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตการณ์ การสนทนากลุ่ม การจดบันทึก โดยการเสนอข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์ การตีความ การแปรความ จัดหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์แล้ววิเคราะห์ข้อมูล และการเสนอข้อเท็จจริงที่ได้ด้วยการพรรณนา

เชิงวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ตามหลัก
การของอุปนัยวิธี (Inductive Method)

4. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยเรื่อง
วิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางการ
เมืองไทยในทัศนะของเพลโต สรุปผลการวิจัยได้
ดังนี้

1. แนวคิดปรัชญาการเมืองตามทัศนะ
ของเพลโต สรุปได้ว่า เพลโตได้ตั้งสำนักอคาเดมี
เพื่อใช้เป็นศูนย์กลางถ่ายทอดความรู้ทางการศึกษา
และการเมืองแก่สังคม ได้นำเสนอถึงลักษณะผู้นำ
ทางการเมืองที่ดีจะต้องมีร่างกายแข็งแรงและจิตใจ
แจ่มใส ราชาปราชญ์ที่เป็นผู้ปกครองจะต้องมีความรู้
ลักษณะการเมืองที่ดีต้องให้การศึกษาแก่ประชาชน
รูปแบบการปกครองที่ดีของเพลโตก็คือ อภิชนาธิปไตย
อิทธิพลของศาสนาที่มีต่อแนวความคิดทางการเมือง
ของเพลโตเชิงอภิปรัชญาอยู่ในโลกของแบบ
จุดเด่น การพัฒนาทางการเมืองนั้นต้องเคร่งครัดใน
กฎระเบียบ และจุดอ่อนทางการเมืองอยู่ที่
ประชาชนขาดการศึกษา ส่วนแนวความคิดทาง
สังคมการเมืองของเพลโตอยู่ที่การแบ่งงานกันทำ
ปัญหาสังคมการเมืองมาจากความคิดจินตนาการ
เกินความจริง ความเข้มแข็งทางการเมือง อยู่ที่การ
จัดตั้งองค์กรแบบมีส่วนร่วม อิทธิพลของมนุษย์ที่มี
ต่อการสรรค์สร้างสังคมการเมืองก็คือการพัฒนาจิต
การศึกษาที่เป็นเครื่องมือพัฒนาสังคมก็คือ
เลขคณิต เลขาคณิต และดาราศาสตร์

2. พฤติกรรมทางการเมืองไทยใน
ปัจจุบัน สรุปได้ว่า นักการเมืองจะต้องวางตนอยู่ใน

ความเป็นปกติชน และมีสำนึกในศีลธรรมจรรยา
อันดีงาม เพราะนักการเมืองเป็นบุคคลสาธารณะ
จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ
ต่อประชาชน หลีกเลี่ยงที่จะหาประโยชน์ส่วนตน
หลีกเลี่ยงที่จะมีพฤติกรรมที่ใช้อำนาจหน้าที่เพื่อ
ประโยชน์ต่อตนเอง และผู้ใกล้ชิดตน นอกจากนี้
พฤติกรรมทางการเมืองไทยในปัจจุบัน ยังพบว่า
นักการเมืองมีความเกี่ยวข้องในเรื่องทุจริต
คอร์รัปชัน 3 ประเภท คือ 1) คอร์รัปชันจากการ
จัดซื้อจัดหา 2) คอร์รัปชันจากการให้สัมปทานและ
สิทธิพิเศษ 3) คอร์รัปชันในการบริหารราชการ
แผ่นดิน นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกิดจากการขาด
คุณธรรมและจริยธรรมของนักการเมืองซึ่งเห็นได้
จากการใช้อำนาจทางการเมืองในปัจจุบัน จึงทำให้
เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ
ในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านศาสนา และด้าน
ศิลปวัฒนธรรม

3. แนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรม
ทางการเมืองไทยในทัศนะของเพลโต สรุปได้ว่า
เพลโตได้ให้ความสำคัญ และยกย่องผู้ปกครอง
ที่ฉลาด และยุติธรรมจะสามารถนำเอาความดีมาสู่
สังคมที่เรียกว่า ราชาปราชญ์ โดยมีแนวคิดสำคัญที่
ว่า ผู้ปกครองมีความสุขก็ต่อเมื่อประชาชนมีความสุข
ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ในด้านวิชาการต่างๆ และ
การอบรมทางด้านคุณธรรมจริยธรรม เพลโต
ได้แบ่งจิตของมนุษย์ออกเป็น 3 ภาค 1) จิตภาค
ต้นหา เป็นตัวกำเนิดความอยากและอารมณ์ต่างๆ
ความทะเยอทะยาน ความอิจฉา ความโลภ
ความโอ้อวด ความหยิ่งผยอง 2) จิตภาคน้ำใจ จิต
ภาคนี้แสดงออกซึ่งความกล้าหาญความเข้มแข็ง

คุณ ความรัก 3) จิตภาคัตถา จิตภาคนี้ทำหน้าที่ให้เหตุผลมีคุณสมบัติ เรียกว่า ญาณ เห็นความงาม ความดีในสิ่งทั้งหลายอันเป็น แนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางการเมืองไทยในทัศนะของเพลโตจะต้องพัฒนาในประเด็นดังต่อไปนี้

3.1 ปัญญา นักการเมืองที่ดีจะต้องมีคุณธรรมเพราะผู้มีความดีจะกระทำการกิจกรรมทางการเมืองทุกอย่างด้วยเหตุผลเสมอ ปัญญาจึงเป็นคุณธรรมที่รวมเอาคุณธรรมอื่นๆ ไว้ และเป็นรากฐานของคุณธรรมทั้งหมด เมื่อขาดปัญญาแล้วคุณธรรมอื่นๆ ก็ไม่มี ผู้มีปัญญาจะเป็นผู้มีการกระทำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ตามเวลาและสถานที่

3.2 ความกล้าหาญ นักการเมืองที่ดีจะต้องมีคุณธรรมในการดำรงชีวิต เพราะคุณธรรมที่จะเป็นการป้องกันชีวิตจะทำให้เรามีความกล้าหาญ ซึ่งความกล้าหาญนี้จะหมายถึงความอดทนเข้าไว้ด้วยกันความกล้าหาญเป็นคุณลักษณะภายนอก และความอดทนเป็นคุณลักษณะภายในของความกล้าหาญเพราะความกล้าหาญนี้เองบุคคล เราจึงบรรลุจุดหมายได้โดยไม่มีอุปสรรคดังนั้นความกล้าหาญจึงเป็นคุณสมบัติของสังคมที่ทุกคนยอมรับ

3.3 ความรู้จักประมาณ นักการเมืองที่ดีจะต้องเป็นผู้มีความรู้จักประมาณด้วยการรู้จักควบคุมตัวเองโดยอาศัยเหตุผลที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี ปัญหาเรื่องทุจริตคอร์รัปชันต่างๆ เช่น คอร์รัปชันจากการจัดซื้อจัดหา คอร์รัปชันจากการให้สัมปทานและสิทธิพิเศษ และคอร์รัปชันในการบริหารราชการแผ่นดิน ก็จะไม่เกิดในสังคม

3.4 ความยุติธรรม นักการเมืองที่ดีจะต้องเป็นผู้มีความยุติธรรมเพราะความยุติธรรมเป็นคุณธรรมทางสังคมที่รวมเอาคุณธรรมทางสังคมเข้าไว้ด้วยกันโดยแท้จริง เช่นความรักความกล้าหาญความรื่นเริงความซื่อสัตย์ความจริงรักภักดี การทำหน้าที่ และการรักษาสัญญาเป็นต้นบุคคลผู้มีความยุติธรรมควรเป็นผู้ที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อบุคคลอื่นด้วย เพราะเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นและในการแสดงออกซึ่งความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่นั้น จะต้องประกอบด้วยคุณธรรม 4 ประการดังกล่าวมาแล้ว และเพลโตได้ยกย่องความยุติธรรมเป็นคุณธรรมสูงสุดในอุดมรัฐ เพราะว่าความยุติธรรมได้รวบรวมเอาคุณธรรมทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน เป็นที่ยอมรับกันว่า ผู้ยึดในอุดมคติที่ว่า คุณค่าที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ คือ สัจจะ ความรู้ ความยุติธรรม คุณธรรม และความงาม เมื่อผู้ปกครองมีความฉลาด ผู้พิทักษ์ก็ต่อสู้อย่างกล้าหาญคนงานก็ทำงานอย่างขยันขันแข็ง ทุกคนมีความเชื่อต่อเหตุผลที่ปกครองตน ความยุติธรรมจึงเป็นการแบ่งปันแรงงานที่สมบูรณ์

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากการทำวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ไข ปัญหาพฤติกรรมทางการเมืองไทยในทัศนะของเพลโต ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่น่าสนใจหลายประเด็นจึงนำประเด็นเหล่านั้นมาเพื่ออภิปรายผลดังนี้

1. การเมืองการปกครองที่ดีในทัศนะของเพลโตนั้นผู้ปกครองจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรม และเป็นผู้ทรงปัญญา มีความสามารถรู้ถึงความจริงของการปกครอง ในฐานะเป็นราชาปราชญ์ที่ประกอบด้วยคุณธรรม 4 ประการ คือปัญญา

ความกล้าหาญ การรู้จักประมาณ และความยุติธรรม ซึ่งสอดคล้องกับประภาส แก้วเกตุงษ์ (2564, หน้า 183-200) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง ศึกษาแนวคิดปรัชญาทางการเมืองของเพลโต พบว่า เพลโต ยกย่องความยุติธรรมเป็นคุณธรรมสูงสุดในอุดมรัฐ เพราะว่าความยุติธรรมได้รวบรวมเอาคุณธรรมทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน เป็นที่ยอมรับกันว่า “ผู้ยึดในอุดมคติที่ว่าคุณค่าที่สำคัญที่สุดของมนุษย์อยู่ที่ สัจจะ ความรู้ ความยุติธรรม คุณธรรมและความงาม” เมื่อผู้ปกครองมีความฉลาด ผู้พิทักษ์ก็ต่อสู้อย่างกล้าหาญคนงานก็ทำงานอย่างขยันขันแข็ง ทุกคนมีความเชื่อต่อเหตุผลที่ปกครองตน เมื่อมองจากทัศนะภายนอกแล้ว ความยุติธรรมก็คือ การแบ่งปันแรงงานที่สมบูรณ์

2. พฤติกรรมทางการเมืองไทยในปัจจุบันที่พบเป็นปัญหาจริยธรรมของนักการเมืองไทยปัจจุบันประกอบด้วย 1) การทุจริตคอร์รัปชัน 2) ปัญหาการใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่ 3) ปัญหาที่เกิดจากการไร้คุณธรรมจริยธรรมของนักการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับปรีชา ช้างขวัญยืน (2540, หน้า 8) ที่กล่าวไว้ในหนังสือ นครรัฐ สรุปลความได้ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเมืองไทยเป็นเรื่องที่ยากต่อการแก้ไข ซึ่งจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดรักและความสามัคคีกันในสังคมไทย ทั้งนี้ปรัชญาการเมืองเป็นเพียงเฉพาะแนวคิด ทฤษฎีและอุดมการณ์ที่มุ่งไปสู่การจัดความขัดแย้งหรือปัญหาที่เกิดขึ้น แต่เพื่อให้เกิดความเจริญและมั่นคงในสังคมอย่างแท้จริงควรนำหลักจริยศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหาทางการเมืองเพื่อเป็นหลักในการนำไปปฏิบัติของคนในสังคมไทย

ตามแนวคิดอุดมรัฐของเพลโต

3. แนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางการเมืองไทยจะต้องส่งเสริมให้การศึกษาผ่านวิธีการอบรมแก่นักการเมืองเพื่อสร้างจิตสำนึกแก่นักการเมืองให้มีคุณธรรมเกี่ยวกับ 1) ความฉลาด 2) ความกล้าหาญ 3) ความยุติธรรม 4) ความรู้จักประมาณ และส่งเสริมให้พลเมืองให้มี 1) มีความซื่อสัตย์สุจริต 2) มีคุณธรรมที่เกี่ยวกับความดี 3) มีการอยู่ดีกินดี สอดคล้องกับประภาส แก้วเกตุงษ์ (2564, หน้า 183-200) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง ศึกษาแนวคิดปรัชญาทางการเมืองของเพลโต พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางการเมืองไทยในทัศนะของเพลโตจะต้องพัฒนาในประเด็นดังต่อไปนี้ 1) ปัญญา นักการเมืองที่ดีจะต้องมีคุณธรรมเพราะผู้ที่มีคุณธรรมจะกระทำกิจกรรมทางการเมืองทุกอย่างด้วยเหตุผลเสมอ ปัญญาจึงเป็นคุณธรรมที่รวมเอาคุณธรรมอื่นๆ ไว้ 2) ความกล้าหาญ นักการเมืองที่ดีจะต้องมีคุณธรรมในการดำรงชีวิต เพราะคุณธรรมที่จะเป็นการป้องกันชีวิตจะทำให้เรามีความกล้าหาญ ซึ่งความกล้าหาญนี้จะหมายรวมถึงความอดทนเข้าไว้ด้วยกันความกล้าหาญเป็นคุณลักษณะภายนอกและความอดทนเป็นคุณลักษณะภายในของความกล้าหาญเพราะความกล้าหาญนี้เองบุคคลเราจึงบรรลุจุดมุ่งหมายได้โดยไม่มีอุปสรรค ดังนั้นความกล้าหาญจึงเป็นคุณสมบัติของสังคมที่ทุกคนยอมรับ 3) ความรู้จักประมาณ นักการเมืองที่ดีจะต้องเป็นผู้มีความรู้จักประมาณด้วยการการรู้จักควบคุมตัวเองโดยอาศัยเหตุผลที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอดี ปัญหาเรื่องทุจริตคอร์รัปชันต่างๆ

จะไม่เกิดในสังคม 4) ความยุติธรรม นักการเมืองที่ดีจะต้องเป็นผู้มีความยุติธรรมเพราะความยุติธรรมเป็นคุณธรรมทางสังคมที่รวมเอาคุณธรรมทางสังคมเข้าไว้ด้วยกันโดยแท้จริง

6. ข้อเสนอแนะ

จากการทำวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการเมืองไทยในทัศนะของพลโต ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 สถาบันทางการเมืองควรนำผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมของนักการเมืองไทยให้เป็นนักการเมืองที่ได้ทำหน้าที่ของตนได้อย่างสมบูรณ์ เป็นผู้ทำหน้าที่แทนประชาชนที่ได้เลือกเขาให้ไปเป็นตัวแทนของประชาชนอย่างภาคภูมิใจ

1.2 ภาครัฐควรมีการจัดตั้งโรงเรียนสำหรับนักการเมืองโดยเฉพาะเพื่อเป็นการให้ความรู้และฝึกอบรมคุณธรรมให้รู้จักความความสำนึกที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่แทนประชาชน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษา

เปรียบเทียบแนวคิดการแก้ปัญหาทางการเมืองของเพลโตกับพุทธปรัชญา

2.2 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาแนวคิดทางจริยศาสตร์ของเพลโตสำหรับการครองเรือน

2.3 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาหลักการดำเนินชีวิตตามแนวคิดที่ปรากฏในอุดมรัฐของเพลโต

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การทำวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการเมืองไทยในทัศนะของเพลโต ทำให้ได้องค์ความรู้จากการวิจัย คือคุณสมบัติของเมืองที่ดีในอุดมคติของเพลโตที่จะมา แก้ไขปัญหาพฤติกรรมการเมืองไทยจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการ คือ 1) ต้องเป็นผู้ที่มีปัญญาซึ่งหมายถึงนักการเมืองไทยต้องมีคุณธรรม 2) นักการเมืองไทยต้องมีความกล้าหาญ ซึ่งหมายถึงเป็นผู้ที่กล้าคิดกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง 3) นักการเมืองไทยต้องเป็นคนที่รู้จักประมาณในตนเองและในการบริหารบ้านเมือง 4) นักการเมืองไทยต้องมีความยุติธรรมสามารถเขียนออกมาเป็นรูปแบบของนักการเมืองไทยในอุดมคติของเพลโตดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- เจษฎา ทองรุ่งโรจน์. (2547). *พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย*. กรุงเทพฯ: โบแดง.
- ประภาส แก้วเกตุพงษ์. (2564). ศึกษาแนวคิดปรัชญาทางการเมืองของเพลโต. *วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์*, 4(2), 183-200.
- ปรีชา ช้างขวัญยืน. (2540). *ปรัชญาแห่งอุดมการณ์ทางการเมือง*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิน ดอกบัว. (2532). *ปวงปรัชญากรีก*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2548). *พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- สมภาร พรหมทา. (2548). *พุทธปรัชญา มนุษย์สังคมและจริยธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศยาม.
- สุขุม นวลสกุล และโกศล โรจนพันธ์. (2539). *ทฤษฎีการเมืองสมัยโบราณและสมัยกลาง*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.